

Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GIOVANNI PITRUZZELLA
esitatud 9. aprillil 2019¹

Kohtuasi C-251/18

Trace Sport

versus

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland (Noord-Hollandi esimese astme kohus, Madalmaad))

Eelotsusetaotlus – Kaubanduspoliitika – Dumpinguvastane tollimaks – Sri Lankalt lähetatud jalgrataste import – Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu laiendamine – Rakendusmäärus (EL) nr 501/2013 – Kehtivus – Eelotsusetaotluse vastuvõetavus – Kohtuotsuse TWD kohaldamine

1. Käesolev kohtuasi puudutab eelotsusetaotlust, mille on esitanud rechtbank Noord-Holland (Noord-Hollandi esimese astme kohus, Madalmaad) ja mis käsitleb küsimust, kas rakendusmäärus (EL) nr 501/2013² (edaspidi „vaidlusalune määrus“), millega Euroopa Liidu Nõukogu laiendas Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Sri Lankalt lähetatud jalgrataste impordile, on õiguspärane.

2. Euroopa Liidu Üldkohus tühistas selle määruse 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsusega *City Cycle Industries vs. nõukogu*³, mille Euroopa Kohus jättis 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsusega *Maxcom vs. City Cycle Industries*⁴ muutmata osas, mis puudutab ainsat Sri Lanka tootjat, kes esitas selle peale tühistamishagi, nimelt äriühingut *City Cycle Industries* (edaspidi „City Cycle“).

3. Jalgrattaid importiv Prantsusmaa äriühing *Trace Sport* on vaidlustanud eelotsusetaotluse esitanud kohtus kaks Madalmaade maksuasutuste maksuotsust, mille kohaselt tuleb jalgrataste impordilt Sri Lankalt tasuta dumpinguvastast tollimaksu. *Trace Sport* soovib selles kohtus tugineda eespool viidatud kohtuotsustele, mille Euroopa Liidu kohtud on teinud *City Cycle*'i suhtes, väitmaks, et vaidlusalune määrus on kehtetu osas, mis puudutab Sri Lanka eksportivaid tootjaid, kellelt ta importis jalgrattad, mida vaidlustatud maksuotsused puudutavad, st äriühinguid *Kelani Cycles (PVT) Ltd* (edaspidi „Kelani Cycles“) ja *Creative Cycles (PVT) Ltd* (edaspidi „Creative Cycles“).

1 Algeel: prantsuse.

2 Nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmäärus, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte (ELT 2013, L 153, lk 1).

3 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsus *City Cycle Industries vs. nõukogu* (T-413/13, ei avaldata, EU:T:2015:164).

4 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus *Maxcom vs. City Cycle Industries* (C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62).

4. Euroopa Kohtule kirjalikke seisukohti esitanud huvitatud isikud väidavad siiski, et nende kahe Sri Lanka tootjaga seotud importijat Trace Sporti iseloomustavate konkreetsete asjaolude tõttu ei saa ta eelotsusetaotluse esitanud kohtus väita, et vaidlusalune määrus on kehtetu, ja seda võttes arvesse 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsust TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Selle kohtuotsuse kohaselt ei saa õigussubjekt, kellel oleks olnud ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel õigus esitada liidu akti peale tühistamishagi, väita riigisiseses kohtus eelotsusetaotluse raames, et see akt on kehtetu (edaspidi „kohtuotsus TWD“).⁵

5. Selles olukorras on käesolev ettepanek Euroopa Kohtu palvel keskendatud küsimusele, kas eelotsusetaotluse esitanud kohtu eelotsuse küsimused on vastuvõetavad, ja konkreetset küsimusele, kas kohtuotsus TWD on käsitletaval juhul kohaldatav.

I. Vaidlusalune määrus, põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

6. Komisjon algatas 2012. aasta septembris uurimise, mis puudutas Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaste meetmete võimalikku eiramist, kasutades ühtlasi Sri Lankast lähetatud jalgrataste impordi.⁶

7. Kelani Cycles esitas uurimise jooksul taotluse, et teda vabastataks dumpinguvastase tollimaksu laiendamisest.⁷ Komisjon tegi 16. jaanuaril 2013 Kelani Cycles'i tegevuskohta kontrollkäigu. Kuna tema koostöö leiti seejärel olevat ebapiisav, teatas komisjon Kelani Cycles'ile, et ta kavatseb jätta arvesse võtmata teabe, mille Kelani Cycles edastas, tugineda teda puudutavate järelduste tegemisel ainult olemasolevatele andmetele⁸ ning jätta tema vabastuse taotlus rahuldamata. Selles olukorras andis komisjon Kelani Cycles'ile võimaluse esitada täiendavaid selgitusi,⁹ mida viimane tegigi 7. veebruari 2013. aasta kirjaga, millele oli lisatud 43 lisa. Mitmesugustel põhjustel ei võtnud komisjon neid täiendavaid selgitusi arvesse ja jättis Kelani Cycles'i erandi tegemise taotluse rahuldamata.

8. Pärast seda, kui komisjon keeldus võtmast arvesse dokumente ja tõendeid, mille Kelani Cycles esitas ja mida on mainitud eelmises punktis, palus Trace Sport haldusmenetluses, mida komisjon läbi viis, tal ennast ära kuulata, et esitada hoolimata sellest keeldumisest samad dokumendid ja tõendid, mille oli esitanud Kelani Cycles oma täiendavate selgituste tõendamiseks. Komisjon ei rahuldanud siiski Trace Sporti taotlust.

9. Komisjon andis 29. mail 2013 vaidlusaluse määruse, millega ta laiendas 48,5-protsendilist lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Hiinast pärit jalgratastelt ka nende jalgrataste impordile, mis on lähetatud muu hulgas Sri Lankalt. Selles määruses peetakse Kelani Cycles'it äriühinguks, kes ei teinud koostööd,¹⁰ samas kui Creative Cycles'it ei ole sõnaselgelt mainitud.

5 Vt selle kohta selle kohtuotsuse punkt 17. Euroopa Kohus on selles kohtuotsuses väljendatud põhimõtet mitu korda kinnitanud. Vt selle kohta eelkõige 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punktid 30 ja 37), 27. novembri 2012. aasta kohtuotsus Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, punkt 41) ning 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsus A jt (C-158/14, EU:C:2017:202, punktid 66 ja 67 ning seal viidatud kohtupraktika) ning 25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Georgsmarienhütte jt (C-135/16, EU:C:2018:582 punktid 14 ja 15).

6 Komisjoni 25. septembri 2012. aasta määrus (EL) nr 875/2012, millega algatatakse uurimine seoses võimaliku kõrvalehoidmisega Indoneesias, Malaisias, Sri Lankast ja Tuneesias saadetud Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest, olenemata sellest, kas jalgrattad on deklareeritud Indoneesias, Malaisias, Sri Lankast ja Tuneesias pärinevana või mitte, ning kehtestatakse kõnealuse impordi suhtes registreerimise nõue (ELT 2012, L 258, lk 21).

7 Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51, ja parandus ELT 2010, L 7, lk 22) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrusega nr 1168/2012) (ELT 2012, L 344, lk 1; edaspidi „algmäärus“) artikli 13 lõike 4 alusel.

8 Vastavalt algmääruse artikli 18 lõikele 1. Vt vaidlusaluse määruse punktid 39–42.

9 Vastavalt algmääruse artikli 18 lõikele 4.

10 Vt vaidlusaluse määruse põhjendused 39 ja 42.

10. Tolliesindajad, kes tegutsesid Trace Sporti nimel ja huvides, tegid 2012. ja 2013. aastal Madalmaades Sri Lankalt lähetatud jalgrataste vabasse ringlusse lubamise deklaratsioonid, milles nad näitasid nende jalgrataste eksportijatena ära Creative Cycles'i ja Kelani Cycles'i.

11. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (maksuameti Eindhoveni tollibüroo inspektor, Madalmaad) leidis deklaratsioonide õigsuse järelkontrolli tulemusena, et deklareeritud jalgrataste vabasse ringlusse lubamiseks tuleb tasuda 48,5-protsendiline dumpinguvastane tollimaks. Ta väljastas seega kaks maksuotsust tasumisele kuuluva dumpinguvastase tollimaksu kohta, mille summad olid vastavalt 229 990,88 eurot ja 234 275,37 eurot. Kui Trace Sport esitas nende otsuste peale vaided, jäeti need kahe 24. septembri 2015. aasta otsusega muutmata.

12. Vahepeal tühistas Üldkohus 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsusega City Cycle Industries vs. nõukogu¹¹ vaidlusaluse määruse artikli 1 lõiked 1 ja 3¹² osas, mis puudutab City Cycle'it.

13. Trace Sport vaidlustas eelotsusetaotluse esitanud kohtus need kaks 24. septembri 2015. aasta otsust, millega jäeti maksuotsused muutmata.

14. Euroopa Kohus jättis 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsusega Maxcom vs. City Cycle Industries¹³ Üldkohtu otsuse kohtuasjas City Cycle Industries vs. nõukogu apellatsioonistmes muutmata.

15. Kohtuasjas, mis on eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli, tuleb Trace Sport argumendid Euroopa Kohtu otsusest kohtuasjades Maxcom vs. City Cycle Industries, et seada kahtluse alla vaidlusaluse määruse õiguspärasus osas, mis puudutab Creative Cycles'it ja Kelani Cycles'it. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et järeldus, mille Euroopa Kohus tegi selles kohtuotsuses City Cycle'i kohta, on õige ka Kelani Cycles'i ja Creative Cycles'i kohta, ning tal tekib seega küsimus, kas vaidlusalune määrus on õiguspärane osas, mis puudutab neid kahte teist Sri Lanka eksportivat tootjat.

16. Selles olukorras otsustas rechtbank Noord-Holland (Noord-Hollandi esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [vaidlusalune määrus] on kehtiv osas, milles see hõlmab tootjat/eksportijat Kelani Cycles?

2. Kas [vaidlusalune määrus] on kehtiv osas, milles see hõlmab tootjat/eksportijat Creative Cycles?“

II. Õiguslik analüüs

A. Sissejuhatavad märkused

17. Kõik Euroopa Kohtule kirjalikke seisukohti esitanud huvitatud isikud, st Madalmaade valitsus, nõukogu ja komisjon seavad kahtluse alla, kas käesolev kehtivust puudutav eelotsusetaotlus on vastuvõetav. Tuginedes kohtuotsusele TWD, väidavad nad sisuliselt, et Trace Sport ei saa põhikohtuasjas väita, et vaidlusalune määrus on kehtetu, sest ta oleks kahtlemata võinud esitada selle määruse peale tühistamishagi.

18. Nagu ma käesoleva ettepaneku punktis 5 märkisin, on see ettepanek Euroopa Kohtu palvel keskendatud küsimusele, kas eelotsusetaotluse esitanud kohtu eelotsuse küsimused on vastuvõetavad.

¹¹ T-413/13, ei avaldata, EU:T:2015:164.

¹² Selle sättega on 48,5-protsendilist dumpinguvastast maksu laiendatud eespool nimetatud impordile ning on nähtud ette selle kohaldamine uurimisperioodil registreeritud impordi suhtes.

¹³ C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62.

19. Selles küsimuses vaatan kõigepealt üle kohtuotsusest TWD tulenevad põhimõtted ja nende kohaldamise liidu dumpinguvastase tollimaksu valdkonnas. Seejärel hindan selle analüüsi põhjal, kas eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimused on vastuvõetavad.

B. Kohtuotsus TWD ja selle kohaldamine dumpinguvastase võitluse valdkonnas

20. Kõigepealt tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt muutub liidu institutsioonide akt, mida selle adressaat või ükskõik missugune institutsioon või isik, kes võib nõuda selle tühistamist ELTL artikli 263 kuuendas lõigus ette nähtud tähtaja jooksul, ei ole vaidlustanud, lõplikuks. Selles kohtupraktikas lähtutakse eelkõige kaalutlusest, et hagi esitamise tähtaegade eesmärk on tagada õiguskindlus, vältides õiguslikke tagajärgi tekitavate liidu aktide lõputut vaidlustamist.¹⁴

21. Seejärel on Euroopa Kohus nõustunud, et liidu õiguses valitseb üldpõhimõte, mille kohaselt on igal poolel riigisisese menetluses õigus väita, et liidu õigusaktides sätestatud õigusnormid, mis on aluseks riigisisesele otsusele või õigusaktile, millele tema suhtes tuginetakse, on kehtetud, ning paluda riigisisel kohtul esitada see küsimus eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtule.¹⁵ Kuigi riigisisese kohtu võivad järeldada, et liidu õigusakt on kehtiv, siis selle kehtetust nad tuvastada ei saa.¹⁶

22. Samade, eespool punktis 20 nimetatud õiguskindluse nõuete tõttu otsustas Euroopa Kohus, et see üldpõhimõte, mis tagab igale õigussubjektile õiguse väita tema huve kahjustava riigisisese meetme peale esitatud kaebuse raames, et liidu õigusakt, mis on selle meetme aluseks, on kehtetu, ei takista siiski sugugi seda, et see akt muutub õigussubjekti suhtes lõplikuks – kusjuures seda akti tuleb tema suhtes pidada üksikotsuseks ja ta oleks võinud kahtlemata nõuda ELTL artikli 263 alusel selle tühistamist.¹⁷

23. Kohtuotsusest TWD tuleneb seega, et juhul, kui võib asuda seisukohale, et õigussubjekt oleks kahtlemata saanud nõuda liidu õigusakti tühistamist, ei saa ta pädevas riigisisese kohtus väita, et see on kehtetu.¹⁸

24. Euroopa Kohus on mitu korda rõhutanud, et kui nõustuda sellega, et isik, kellel oleks kahtlemata olnud õigus esitada ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel tühistamishagi liidu akti peale, võiks pärast ELTL artikli 263 kuuendas lõigus hagi esitamiseks kehtestatud tähtaja lõppemist sama akti kehtivuse vaidlustada riigisisese kohtus, tähendaks see, et talle jääb võimalus vältida seda, et nimetatud akt muutub pärast hagi esitamise tähtaja lõppemist tema suhtes lõplikuks.¹⁹

14 Vt selle kohta 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 29) ning 14. novembri 2017. aasta kohtuotsus British Airways vs. komisjon (C-122/16 P, EU:C:2017:861, punktid 83 ja 84). Hagi esitamise tähtaja järgimise kui avalikul huvil põhineva nõude kohta vt kohtujurist Mengozzi kaalutlused tema ettepanekus kohtuasjas British Airways vs. komisjon (C-122/16 P, EU:C:2017:406, punktid 93–99).

15 See põhimõte tuleneb ELTL artiklist 277. Vt 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 35) ja 27. novembri 2012. aasta kohtuotsus Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

16 22. oktoobri 1987. aasta kohtuotsus Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, punktid 14 ja 15). Vt ka 10. jaanuari 2006. aasta kohtuotsus IATA ja ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, punktid 27 ja 30) ning 3. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Inuit Tapiriit Kanatami jt vs. parlament ja nõukogu (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 95).

17 Vt 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 37) 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsuse TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) punktide 24 ja 25 alusel. Vt ka 27. novembri 2012. aasta kohtuotsus Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, punkt 41), 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punktid 28 ja 29) ning 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 18).

18 Vt teiste hulgas 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punktid 56 ja 57 ning seal viidatud kohtupraktika) ning 25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Georgsmarienhütte jt (C-135/16, EU:C:2018:582 punktid 14, 17 ja 18 ning seal viidatud kohtupraktika).

19 27. novembri 2012. aasta kohtuotsus Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, punkt 41) ja 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsus A jt (C-158/14, EU:C:2017:202, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika) ning 25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Georgsmarienhütte jt (C-135/16, EU:C:2018:582 punkt 15) 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsuse TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) punkti 18 alusel.

25. Eespool punktis 21 nimetatud üldpõhimõtte erand, mis tuleneb kohtuotsuse TWD kohaldamisest, leiab seega õigustuse nõudes tagada õiguskindlus nii, et välditakse liidu õigusaktide vaidlustamist määramata aja jooksul, ning nõudes takistada nende õiguskaitsevahendite kuritarvitamist, mille liidu õigus õigussubjektide käsutusse annab.²⁰

26. Mis puudutab konkreetset liidu dumpinguvastase tollimaksu valdkonda, siis Euroopa Kohus on märkinud, et kohtuotsusest TWD tulenevaid järeldusi kohaldatakse määruste suhtes, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, ning seda seetõttu, et need on korruga nii normatiivaktid – sest neid kohaldatakse kõikide asjaomaste ettevõtjate suhtes – kui ka aktid, mis võivad puudutada mõnda nendest ettevõtjatest otseselt ja isiklikult.²¹

27. Seega juhul, kui võib asuda seisukohale, et ettevõtjal oleks kahtlemata olnud õigus esitada hagi ja ta oleks seega igal juhul saanud nõuda ERTL artikli 263 neljanda lõigu alusel, et tühistatakse määrus, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, ei saa see ettevõtja pädevas riigisisises kohtus väita, et see määrus on kehtetu.²²

28. Selles küsimuses on Euroopa Kohus oma kohtupraktikas välja toonud mõned ettevõtjate kategooriad, kelle kohta võib öelda, et määrus, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, puudutab neid otseselt ja isiklikult ERTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, ning kes võivad seega nõuda liidu kohtutes selle tühistamist.

29. Niisiis on Euroopa Kohus esiteks otsustanud, et niisugused määrused võivad puudutada otseselt ja isiklikult asjaomase toote neid tootjaid ja eksportijaid, kellele dumpingut nende ettevõtlusandmete põhjal süüks pannakse.²³

30. Teiseks võib see nii olla ka selle toote importijatega, kelle edasimüügihindu võeti ekspordihinna kujundamisel arvesse ja keda dumpingu olemasolu küsimuses tuvastatu seega puudutab.²⁴

31. Kolmandaks võib see nii olla veel asjaomase toote eksportijatega *seotud importijatega, eelkõige* juhul, kui ekspordihind arvutati edasimüügihindade põhjal, mida need importijad liidu turul kasutavad, ning juhul, kui dumpinguvastane tollimaks ise arvutati nende edasimüügihindade põhjal.²⁵

32. Eelnevast tuleneb, et kohtupraktika kohaselt on isikuteks, kellel võib olla õigus esitada ERTL artikli 263 neljanda lõigu alusel tühistamishagi määruse peale, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, selle tollimaksuga maksustatava toote tootjad, eksportijad ja importijad – olgu need viimased siis eksportiva tootjaga seotud või mitte.

20 Vt selle kohta kohtujurist Campos Sánchez-Bordona ettepanek kohtuasjas Georgsmarienhütte jt (C-135/16, EU:C:2018:120, punkt 36). Ka kohtujurist Jacobs on kohtuotsust TWD iseloomustanud nii, see puudutab menetlusnormide rikkumisi poolte suhtes, kes oleksid võinud liidu akti vaidlustada ega teinud seda (kohtujurist Jacobi ettepanek kohtuasjas Cassa di Risparmio di Firenze jt (C-222/04, EU:C:2005:655, punkt 63)). Nagu märkis kohtujurist Campos Sánchez-Bordona selles ettepanekus, ei takista kohtuotsus TWD riigisisestel kohtutel avaldada igal hetkel oma kahtlusi, kas liidu õigusakt on õiguspärane, ning seda nii omal algatusel kui ka menetlusosaliste (kellel ei ole ilmselgelt õigust esitada tühistamishagi) taotlusel.

21 Vt 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkti 37 lõpp), 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 18) ning 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 58). Vt selle kohta 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus nõukogu vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 72).

22 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, punktid 56 ja 57 ning seal viidatud kohtupraktika).

23 *Ibidem*, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika.

24 *Ibidem*, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika.

25 *Ibidem*, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika. Vt käesoleva ettepaneku punktid 40–42.

33. Selles küsimuses on märgitud, et määrava tähtsusega tegur niisuguse asjast huvitatud ettevõtja kindlaks tegemisel, kellel võib olla õigus esitada hagi, on asjaolu, et dumping tuvastati tema äritegevuse andmete põhjal.²⁶

34. Euroopa Kohus on siiski korduvalt otsustanud, et see, et teatud ettevõtjate kategooria puhul on tunnustatud õigust esitada tühistamishagi dumpinguvastase määruse peale, ei takista seda, et selline määrus võiks otseselt ja isiklikult puudutada ka teisi ettevõtjaid mingi neile omase tunnuse tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab.²⁷

35. Sellest järeldub, et olenemata käesoleva ettepaneku punktides 29–31 nimetatud ettevõtjate kategooriatest, kelle puhul on Euroopa Kohus nõustunud, et nad võivad esitada tühistamishagi, on hagi esitamise õiguse ja eelkõige isikliku puutumuse kindlaks tegemisel määrava tähtsusega kriteerium küsimus, kas vastavalt kohtuotsusest Plaumann²⁸ tulenevale kohtupraktikale puudutab dumpinguvastane määrus asjaomast ettevõtjat mingite talle omaste tunnuste või teda iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristab, ja individualiseerib teda sarnaselt üksikakti adressaadiga.

36. Näiteks kohtuotsuses Extramet nõustus Euroopa Kohus, et õigus esitada hagi on dumpinguvastase tollimaksuga maksustatava toote sõltumatul importijal, kelle müügihinda ei võetud uurimises arvesse, kuid kes on tõendanud, et eksisteerivad teatud asjaolud, mis moodustavad teatava konkreetse olukorra, mis teda meetme seisukohast kõikidest teistest ettevõtjatest eristab.²⁹

37. Mis puudutab konkreetset dumpinguvastase meetme esemeks oleva toote importijaid, siis nagu ilmneb vastavalt käesoleva ettepaneku punktide 30 ja 31, on õigus esitada dumpinguvastase võitluse alal tühistamishagi kohtupraktika kohaselt nii sõltumatutel importijatel kui ka asjaomase toote eksportiva tootjaga seotud importijatel.

38. Seotuse tingimuse kohta on märgitud, et lihtsalt asjaolust, et importija on eksportiva tootjaga seotud, ei piisa isenesest selleks, et importijat võiks pidada isikuks, keda akt isiklikult puudutab ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.³⁰

39. Eespool punktis 31 mainitud kohtupraktikast ilmneb siiski esiteks, et asjaomase toote importija ja eksportija vahelise seose olemasolu on kindlasti asjakohane asjaolu küsimuses, kas importijal on õigus esitada hagi, et nõuda niisuguse määruse tühistamist, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks; teiseks, et selleks peavad importija ja eksportiv tootja olema *piisavalt* seotud,³¹ ning kolmandaks, et seotud importijal on õigus esitada hagi, kui on muid asjaolusid, mis teda kõikidest teistest ettevõtjatest eristavad, näiteks juhul, kui tema ettevõtlusandmeid võeti uurimises arvesse.

40. Kohtuasjas Neotype³² leidis Euroopa Kohus, et otsene ja isiklik puutumus ELTL artikli 263 tähenduses esineb seotud importija puhul, kelle edasimüügihinda kasutati dumpinguvastase tollimaksu arvutamisel.

26 Vt kohtujurist Mischo ettepanek liidetud kohtuasjades Nashua Corporation jt vs. komisjon ja nõukogu (C-133/87 ja C-150/87, ei avaldata, EU:C:1989:286, punkt 35).

27 Vt 16. mai 1991. aasta kohtuotsus Extramet Industrie vs. nõukogu (C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16) ja 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 33) ning 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 22).

28 15. juuli 1963. aasta kohtuotsus Plaumann vs. komisjon (25/62, EU:C:1963:17).

29 16. mai 1991. aasta kohtuotsus Extramet Industrie vs. nõukogu (C-358/89, EU:C:1991:214, punktid 11 ja 17). Need asjaolud olid see, et ta oli dumpinguvastase meetme esemeks oleva toote suurim importija ja samal ajal selle toote lõpptarbija, ning see, et tema majandustegevus sõltus väga suurel määral sellest impordist ja asjaomane määrus mõjutas seda väga.

30 Vt kohtujurist Mischo ettepanek liidetud kohtuasjades Nashua Corporation jt vs. komisjon ja nõukogu (C-133/87 ja C-150/87, ei avaldata, EU:C:1989:286, punktid 36 ja 37).

31 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 26).

32 11. juuli 1990. aasta kohtuotsus Neotype Techmasheexport vs. komisjon ja nõukogu (C-305/86 ja C-160/87, EU:C:1990:295, punktid 20 ja 21).

41. Kohtuasjas Nachi³³ nõustus Euroopa Kohus, et õigus tühistamishagi esitada on – ja ta kohaldas seega kohtuotsust TWD – seotud importijal (asjaomase toote tootja tüdarettevõtjal), kelle edasimüügihind oli aluseks selle ekspordihinna tuletamisel, mida võeti arvesse asjaomase eksportija dumpingumarginaali kindlaksmääramisel.

42. Kohtuasjas TMK³⁴ soovustas Euroopa Kohus, et õigus esitada hagi võiks olla – ega kohaldanud seega kohtuotsust TWD – seotud importijal, kelle kohta ei olnud tõendatud, et ta oli piisavalt seotud asjaomaste ekspordiettevõtjatega või et tema puhul esineb teatav konkreetne olukord, mis teda kõikidest teistest ettevõtjatest eristab.

C. Eelotsuse küsimuste vastuvõetavus

43. Seda, kas käsitletaval juhul tuleb Trace Sporti lugeda kohtuotsuse TWD põhjal isikuks, kes ei saa eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolleiolevas kohtuasjas väita, et vaidlusalune määrus on kehtetu osas, mis puudutab Kelani Cycles'it ja Creative Cycles'it, tulebki hinnata, lähtudes eelmises peatükis kirjeldatud kohtupraktika põhimõtetest.

44. Selles küsimuses on minu meelest vaja teha kaks sissejuhatavat märkust.

45. Esiteks märkin, et käesolev kohtuasi erineb kõikidest teistest eelmises peatükis mainitud kohtuasjadest, sest see ei puuduta niisuguse määruse kehtivust, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, vaid sellise määruse kehtivust, millega seda maksu laiendatakse ja mis anti algmääruse artikli 13 alusel läbi viidud meetmetest kõrvalehoidmise uurimise tulemusena.

46. Selles küsimuses tuleb märkida, et algmääruse artiklis 13 sätestatud liidu meetmetest kõrvalehoidmise vastased õigusnormid kujutavad endast õiguslikku raamistikku, mis on – hoolimata sellest, et see kuulub liidu dumpinguvastaste õigusnormide hulka – täiesti eripärane.³⁵

47. Sellega seoses arvan esiteks, et kaalutlused, mille tõttu kohaldas Euroopa Kohus – nagu ilmneb punktist 26 eespool – kohtuotsusest TWD tulenevaid põhimõtteid määruste suhtes, millega on kehtestatud dumpinguvastased tollimaksud, kehtivad igati ka niisuguste määruste puhul nagu vaidlusalune määrus, millega on tollimaksu laiendatud.

48. Niisuguste määruste tagajärg on ainult see, et algse dumpinguvastase tollimaksu kehtestanud määruse kohaldamisala laiendatakse samalaadsete toodete või nende toodete osade impordile. Määrusel, millega tollimaksu laiendatakse, on seega samad õiguslikud tagajärjed nii laiendatud maksu tasuma pidavatele ettevõtjatele nagu määrusel, millega kehtestati lõplik tollimaks niisugust maksu tasuma pidavatele ettevõtjatele,³⁶ ja ka seda iseloomustab käesoleva ettepaneku punktis 26 kirjeldatud kahene olemus.

33 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsus Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 39). Vt selle kohta 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsus A jt (C-158/14, EU:C:2017:202, punktid 64 ja 65).

34 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 26).

35 Seda võib tõdeda selle põhjal, et nende õigusnormide aluseks ei ole 1994. aasta dumpinguvastane seadustik (1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103)), mis on toodud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamise lepingu lisas 1A, mis kiideti heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), vaid need võttis ühepoolselt vastu liit. Vt selles küsimuses algmääruse põhjendus 19 ja kohtujurist Mengozzi ettepanek liidetud kohtuasjades Maxcom jt vs. Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, EU:C:2016:712, punkt 5).

36 Vt selle kohta ka 26. septembri 2000. aasta kohtuotsus Büchel vs. nõukogu ja komisjon (T-74/97 ja T-75/97, EU:T:2000:215, punkt 52).

49. Teiseks märgin, et kuigi eespool käesoleva ettepaneku punktis 28 jj mainitud kohtupraktikas välja arendatud kriteeriumidest, mille põhjal otsustatakse, kas hagi, mis on esitatud määruse peale, millega on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, on vastuvõetav, võib lähtuda ka selle üle otsustamisel, kas vastuvõetav on tühistamishagi, mis on esitatud määruse peale, millega on niisugust maksu laiendatud, tuleb siiski arvesse võtta algmääruse artikli 13 alusel läbi viidavaid kõrvalehoidmist puudutavaid uurimisi iseloomustavaid tunnuseid.

50. Kuigi meetmetest kõrvalehoidmise uurimistel on kahtlemata sarnaseid jooni dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist puudutavate uurimistega, iseloomustab neid siiski vajadus teha kindlaks neli elementi, mis moodustavad algmääruse artikli 13 lõike 1 kolmandas lauses toodud määratluse kohaselt mõiste „kõrvalehoidmine“.³⁷

51. Teiseks märgin – ikka sissejuhatava märkusena –, et ei ole mingit kahtlust, et Kelani Cycles'il oli õigus esitada ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel Üldkohtule tühistamishagi vaidlusaluse määruse peale.

52. Mis puudutab esiteks tema otsust puutumust, siis tuleb märkida, et liikmesriikide tolliasutused, kellel ei ole küll mingit kaalutlusruumi, on kohustatud nõudma sisse dumpinguvastase tollimaksu, mida laiendati vaidlusaluse määrusega jalgrataste impordile Kelani Cycles'i poolt Sri Lankalt liitu.³⁸

53. Mis puudutab teiseks isiklikku puutumust, siis Kelani Cycles osales aktiivselt meetmetest kõrvalehoidmise uurimises, milles ta esitas vabastuse taotluse. Lisaks on teda vaidlusaluse määruse punktides 39–42 sõnaselgelt nimetatud ja tema kohta tehti selles määruses järeldused olemasolevate andmete põhjal, sest ta ei teinud piisavalt koostööd.³⁹

54. Need kaks sissejuhatavat märkust esitatud, märgin, et Madalmaade valitsus, nõukogu ja komisjon tuginevad oma eelotsuse küsimuste vastuvõetamatuse vastuväitega seoses sisuliselt kahele asjaolule, mis võivad tema arvates Trace Sporti iseloomustada ja eristavad teda seega kõigist teistest ettevõtjatest.⁴⁰

55. Trace Sporti eristavad esiteks tihedad sidemed tema ning nende kahe Sri Lanka eksportija, st Kelani Cycles'i ja Creative Cycles'i vahel ning teiseks asjaolu, et Trace Sport püüdis astuda komisjonis läbi viidavasse haldusmenetlusse, et toetada Kelani Cycles'it.

56. Seega tuleb analüüsida, kas need kaks asjaolu võivad põhjendada käsitletaval juhul järeldust, et Trace Sportil oli kahtlemata õigus esitada tühistamishagi vaidlusaluse määruse peale ning kohtuotsuse TWD kohaselt ei saa ta seega väita riigisiseses kohtus, et see määrus on kehtetu.

57. Mis puudutab esiteks tihedaid sidemeid ühelt poolt Trace Sporti ning teiselt poolt Kelani Cycles'i ja Creative Cycles'i vahel, siis käesoleva ettepaneku punktist 39 ilmneb, et seos kõnealuse eksportija ja importija vahel on sobiv asjaolu selle kindlakstegemisel, kas importijal on õigus nõuda dumpinguvastase määruse tühistamist.

37 Algmääruse artikli 13 lõike 1 kolmandas lauses toodud määratlusest ilmneb, et kõrvalehoidmise esinemine on tõendatud, kui on täidetud neli tingimust: esiteks on aset leidnud kolmandate riikide ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutus; teiseks peab see muutus tulenema tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise; kolmandaks peab olema tõendeid kahju kohta ning neljandaks tõendeid dumpingu toimumise kohta.

38 Vt selle kohta ka 26. septembri 2000. aasta kohtuotsus Büchel vs. nõukogu ja komisjon (T-74/97 ja T-75/97, EU:T:2000:215, punkt 50).

39 Algmääruse artikli 18 kohaselt.

40 Trace Sporti otsene puutumus on väljaspool kahtlust, sest vaidlusalune määrus puudutab teda otseselt samadel põhjustel, mis on toodud käesoleva ettepaneku punktis 52.

58. Selles küsimuses on Euroopa Kohus juba otsustanud, et kui komisjon vaidleb vastu sellele, et niisuguse määruse õigusvastasuse vastuväide, mille on riigisiseses kohtus esitanud seotud importija, on vastuvõetav, peab ta esitama tõendid, mis näitavad, et importija on asjaomaste ekspordiettevõtjatega *piisavalt* seotud.⁴¹

59. Käsitlaval juhul on komisjon tõenditena esitanud väljavõtted Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) aruannetest, mis käsitlevad uurimist Hiinast pärit jalgrataste liitu importimise suhtes kehtestatud tollimaksudest ja dumpinguvastastest tollimaksudest kõrvalehoidmise küsimuses pärast teavet, et Hiina jalgrattad deklareeriti vääralt Sri Lankalt pärit jalgratastena.

60. Selles aruandes on viidatud dokumentidele, mille Prantsusmaa tolliasutused leidsid Trace Sporti juurest, ning konkreetselt *offshore*-äriühingute loetelule, millest ilmneb, et Trace Sporti omanikule kuulus 50% äriühingust (mille kapitalist ülejäänud osa kuulus kahele Hiina investorile), mille tütarettevõtja oli Creative Cycles. Nendest dokumentidest ilmneb ka, et sama Trace Sporti omanik oli koos ühega nendest Hiina investoritest 50% ulatuses ühe teise äriühingu kaasomanik, mille tütarettevõtja oli Kelani Cycles. Seejärel ilmneb sellest OLAF-i aruandest, et Kelani Cycles loodi tegelikult selleks, et võtta üle kogu Creative Cycles'i tegevus.

61. OLAF-i aruanne näitab ka, et kõik need ja veel muudki äriühingud, kes kuuluvad samasse kontserni, olid segatud valearvete koostamise Hiinast pärit jalgrataste liitu importimise tehingute kohta, mis tekitas tollimaksu- ja dumpinguvastase tollimaksu pettusi.

62. Nende tihedate sidemete olemasolu ühelt poolt Trace Sporti ning teiselt poolt Kelani Cycles'i ja Creative Cycles'i vahel kinnitavad ka mõned dokumendid, mis kuuluvad „Panama paberiteks“⁴² kutsutavate dokumentide hulka, mille kohta komisjon esitas tõendeid.

63. Trace Sport ei väielnud aga kuidagi vastu kõigi nende sidemete olemasolule ja OLAF-i aruande järeldustele, kuid ei pidanud vajalikuks esitada seisukohti Euroopa Kohtule.

64. Selles olukorras arvan, et tuleb asuda seisukohale, et käsitlaval juhul on komisjon esitanud tõendid, mis näitavad kohtupraktika tähenduses *piisavate* sidemete olemasolu asjaomase importija Trace Sporti ning Sri Lanka eksportivate tootjate Kelani Cycles'i ja Creative Cycles'i vahel.

65. Mis puudutab teiseks teist asjaolu, millega Madalmaade valitsus, nõukogu ja komisjon oma vastuvõetamatuse vastuväidet põhjendavad, siis eelotsusetaotlusest ilmneb, et haldusmenetluses – milles Kelani Cycles osales, esitades vabastuse taotluse, mille komisjon lõpuks tema ebapiisava koostöö tõttu rahuldamata jättis – palus Trace Sport komisjonilt luba astuda menetlusse Kelani Cycles'i toetuseks.

66. Eelotsusetaotlusest ilmneb nimelt, et Trace Sport kinnitas ka ise, et palus komisjonilt ärakuulamist, et esitada täpselt samad argumendid ning dokumendid ja tõendid, mille oli varem esitanud juba Kelani Cycles täiendavate seisukohtadena pärast seda, kui komisjon teatas oma kavatsusest jätta tema vabastuse taotlus rahuldamata. Komisjon oli lükanud need dokumendid ja tõendid tagasi vaidlusaluse määruse põhjenduses 40 esitatud põhjendustel.

41 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punkt 26).

42 Väljend „Panama paberid“ tähistab väga suurt hulka Panama advokaadibüroo Mossack Fonseca dokumente, mis paljastati rahvusvahelisele ajakirjandusele 2015. aastal. Dokumente uuriti rahvusvahelise uuriva ajakirjanduse projekti raames ning sellest ajast peale uurisid neid ka erinevate riikide maksuasutused ja kohtud. „Panama paberite“ avaldamise järel moodustas Euroopa Parlament uurimiskomisjoni, mille ülesanne oli uurida viiteid rikkumistele ja haldusomavolile, mis puudutab liidu õiguse kohaldamist rahapesu, maksustamise vältimise ja maksupettuse valdkonnas.

67. Ehkki Trace Sporti menetlusse astumine Kelani Cycles'i toetuseks komisjoni läbi viidud meetmetest kõrvalehoidmise uurimises ei andnud lõpuks tulemusi, kuna komisjon keeldus tema kõnesolevate argumentide ja dokumentide analüüsi uuesti läbi vaatamast, toob see siiski välja mitu asjaolu, mis on analüüsis asjakohased.

68. Esiteks näitab see nii tihedate sidemete olemasolu Trace Sporti ja Kelani Cycles'i vahel, et esimene viidi kurssi uurimisega, millesse teine oli segatud – mis kujutab ennast mitteavalikku teavitamist.

69. Teiseks näitab see ühiseid huve asjaomase eksportija ja seotud importija vahel, mille tõttu püüdis viimane astuda menetlusse seotud tootjat puudutavas uurimises, et proovida veenda ümber komisjoni, kes keeldus võtmast arvesse argumente ja tõendeid, mille esimene oli püüdnud esitada. Niisuguste ühiste huvide olemasolu tõttu tegutsevad need kaks ettevõtjat uurimise raames kokkuvõttes nagu üks ja sama üksus.

70. Kolmandaks on mõistlik arvata, et asjaomane teave ja need dokumendid puudutasid vähemalt osaliselt Trace Sporti ennast. Esiteks ilmneb vaidlusaluse määruse põhjendusest 40, et üks vaidlusaluseid küsimusi komisjoni ja Kelani Cycles'i vahel puudutas selgitusi niisuguste seotud äriühingute kohta nagu Trace Sport. Teiseks, kui teave ja dokumendid, mille Trace Sport kavatses komisjonile esitada, ei oleks teda puudutanud, ei ole selge, kuidas oleks Trace Sport saanud selgitada komisjonile omaenda menetlusse astumist, et esitada see teave ja need dokumendid.

71. Selles küsimuses tuleb veel märkida, et käsitletaval juhul on nii, et kui komisjon ei saanud – erinevalt sellest, kuidas oli käesoleva ettepaneku punktides 29–31 viidatud kohtuasjades – tugineda meetmetest kõrvalehoidmise uurimises oma järelduste tegemisel dumpinguvastase tollimaksu laiendamise kindlaks määramiseks andmetele, mille esitasid tootja ja seotud importija, siis toimus see Kelani Cycles'i (ja Trace Sporti) ebapiisava koostöö tõttu uurimises.

72. Kõik need asjaolud viivad järelduseni, et tegelikult tegutsesid Kelani Cycles ja Trace Sport uurimise käigus nii, nagu kaitseksid nad ühe ja sama ettevõtja huve. Creative Cycles seevastu ei osalenud uurimises, sest nagu ilmneb käesoleva ettepaneku punktist 60, oli ta oma tegevuses sisuliselt Kelani Cycles'iga asendatud.

73. Kõikidest eelnevatest kaalutlustest ilmneb, et käsitletava juhtumi konkreetsetel asjaoludel tuleb minu arvates lugeda tõendatuks rida asjaolusid, mis moodustavad teatava konkreetse olukorra, mis Trace Sporti vaidlusaluse määruse seisukohast kõikidest teistest ettevõtjatest eristab ning mis võib teda seega individualiseerida samamoodi nagu tema seotud tootjat Kelani Cycles'it.

74. Sellest järeldub, et käsitletava juhtumi konkreetsetel asjaoludel oleks Trace Sportil minu arvates kahtlemata olnud õigus esitada ELTL artikli 263 alusel tühistamishagi vaidlusaluse määruse peale ning et kohtuotsuse TWD järgi ei saa ta niisiis väita riigisisestes kohtutes, et see määrus on kehtetu.

75. Selles küsimuses pean veel vajalikuks märkida, et olen esiteks teadlik sellest, et ELTL artikli 263 neljandas lõigus on nähtud ette tühistamishagide vastuvõetavuse kitsendavad kriteeriumid,⁴³ ning teiseks, et kuna kohtuotsus TWD kujutab endast – nagu ma käesoleva ettepaneku punktides 21–25 märkisin – üldpõhimõtte erandit, peab see olema ulatusega, mis on piiratud ainult nende juhtumitega, mil ei ole mingit kahtlust, et eraõigusliku isiku Üldkohtule esitatud tühistamishagi on vastuvõetav.⁴⁴

76. Selles küsimuses leian siiski esiteks, et see, kui Trace Sportile antakse õigus esitada vaidlusaluse määruse peale hagi, on kahtlemata kooskõlas eespool punktides 31 ja 34–42 viidatud kohtupraktikaga, mis käsitleb tühistamishagide vastuvõetavust dumpinguvastase võitluse valdkonnas.

43 Vt selle kohta 14. märtsi 2017. aasta kohtuotsus A jt (C-158/14, EU:C:2017:202, punktid 68 ja 69).

44 Vt selle kohta kaalutlused kohtujurist Campos Sánchez-Bordona kohtuasjas Georgsmarienhütte jt (C-135/16, EU:C:2018:120) esitatud ettepaneku punktis 34 ja kohtujurist Sharpstoni kohtuasjas A jt (C-158/14, EU:C:2016:734) esitatud ettepaneku punktides 70–72.

77. Teiseks arvan käsitletava juhtumi väga konkreetsetel asjaoludel, et kui niisugusel seotud importijal nagu Trace Sport – kelle kohta on tõendatud esiteks, et ta on piisavalt seotud eksportijaga, kes osales meetmetest kõrvalehoidmise uurimises ja võis ilmselgelt esitada tühistamishagi kõnesoleva meetme peale, ning teiseks, et ta osales, ehkki tulutult, seda seotud tootjat puudutavas meetmetest kõrvalehoidmise uurimises, tegutsedes selles uurimises nii, nagu esindaksid nad ühe ja sama ettevõtja huve – lubatakse väita riigisisises kohtus, et kõnesolev määrus on kehtetu, on see vastuolus kohtuotsuse TWD mõttega niisugusena, nagu on näidatud käesoleva ettepaneku punktis 25, st eesmärgiga tagada õiguskindlus ja vältida nende õiguskaitsevahendite kuritarvitamist, mille liidu õigus õigussubjektide käsutusse annab.

III. Ettepanek

78. Kõikide eelnevate kaalutluste põhjal teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata rechtbank Noord-Hollandi (Noord-Hollandi esimese astme kohus, Madalmaad) eelotsuse küsimustele järgmiselt:

1. Ei Üldkohtu 19. märtsi 2015. aasta kohtuotsus *City Cycle Industries vs. nõukogu* (T-413/13, ei avaldata, EU:T:2015:164) ega Euroopa Kohtu 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus *Maxcom vs. City Cycle Industries* (liidetud kohtuasjad C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62) ei mõjutanud nõukogu 29. mai 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 501/2013 kehtivust, millega laiendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes määrusega (EL) nr 990/2011 kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast lähetatud jalgrataste impordile olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Indoneesia, Malaisia, Sri Lanka või Tuneesia või mitte, õiguspärasust osas, mis puudutab äriühinguid Kelani Cycles (PVT) Ltd ja Creative Cycles (PVT) Ltd.
2. Nende jalgrataste niisugune importija nagu Trace Sport, kelle puhul on tõendatud esiteks, et ta on nende eksportivate tootjatega piisavalt seotud, ja teiseks, et ta osales – ehkki tulutult – neid seotud tootjaid puudutavas meetmetest kõrvalehoidmise uurimises, tegutsedes selles uurimises nii, nagu esindaksid nad ühe ja sama ettevõtja huve, ning seega oli tal kahtlemata õigus esitada hagi Üldkohtule, et saavutada nende toodete suhtes kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu tühistamine, kuid ta ei esitanud niisugust hagi, ei saa seejärel väita riigisisises kohtus, et see dumpinguvastane tollimaks on kehtetu. Sellisel juhul on riigisisesele kohtule siduv see lõplik dumpinguvastane tollimaks, mis on kehtestatud nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 990/2011, millega pärast aegumise läbivaatamist vastavalt määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõikele 2 kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida on rakendusmääruse nr 501/2013 artikliga 1 laiendatud Indoneesiast, Malaisiast, Sri Lankalt ja Tuneesiast pärit jalgratastele.